

Virtuális Kishűg

Látszatra két, egymástól távol álló zenei világból jönnek, mostani együttműködésükben mégis mélyből fakadó közös zenei nyelvet beszélnek. Dalaikban a kortárs tánczenei ritmusok (jungle, triphop, elektropop) keverednek az archaikus népzenei rétegekkel, a népdalok életszerű szövegvilága a kortárs magyar költők veretességével, mindez stílusosan, közérthetően. Szalóki Ági és Borlai Gergő különleges projektje, a Kishűg május 8-án az A38 Hajón debütál.

„Ágit régóta figyelem, számomra igazi jelenség. Mindig úgy tekintettem rá, mint testvérre, ezeréves barátára, akivel ugyan ritkán beszélgetünk, mégis tökéletesen értjük egymást. Tudom, érzem, mit akar. Amolyan lelki rokon, akivel szükségszerű volt, hogy egyszer közöset alkossunk. Függetlenül attól, hogy amúgy eltérő közegben mozgunk” – eleveníti fel a mozgatórugókat Borlai Gergő, az elmúlt bő másfél évtized egyik legtöbbet foglalkoztatott rock- és dzsesszdobosa, számos produkció oszlopa, szakmai díjak sorának tulajdonosa. Roppant intenzíven élő és alkotó, robbanékony muzsikusz ő, alig túl a harmincon mintegy százharminc lemez őrzi játékát, és közben olyan zenészegyéniségek partnere lehetett, mint Presser Gábor, Tátrai Tibor, Grensó István vagy Babos Gyula.

„Gergőt tizenöt évesen a Tin-Tin együttesben láttam játszani, aztán évekkel később több alkalommal is, miután felfedeztem magamnak a European Mantrát. Személyesen mindössze kétszer találkoztunk, viszont lenyűgözött a zeneisége, így elhívtam a Művészetek Palotájában 2008 októberében tartott születésnap koncertemre. Pár hónapra rá felvetette, hogy csináljunk közös lemezt. Először egy éve ültünk le átbeszélni, de csak tavaly novemberben, amikor már mindegyikünk túl volt az aktuális elfoglaltságain, álltunk neki a közös munkának” – mutat rá a közvetlen előzményekre Szalóki Ági, aki alkatra épp Borlai ellentéte, vékony és törékeny, de közben szintén tele van élettel, energiával. Ő is még gimnazistaként szerepelt először színpadon (az Ando Drom vendégeként), aztán az Ökrösbe került, majd a Besh o droM énekeseként futott be. Készített archaikus dallamokat dzsesszes környezetben megszólaltató albumot (Hallgató), több gyereklemezt, illetve egyet Karády Katalin időtlen slágereiből (A vágy muzsikál).

Borlai Gergő nemrég élesztette újjá a European Mantrát, de legalább ilyen lényegi számára a Ladányi Andreával közös BL Performance, miként Szalóki Ági is többféle formációval és műsorral járja az országot. Az utóbbi hónapokban azonban érthetően közös projektjükre, a Kishűgra fókuszáltak. Bár mindketten a zenei szabadság hívei, Borlai ezúttal szigorú programzenére törekedett. Hogy minden hang, szólam, hangszer és effekt a lehető legjobb helyen, a lehető legtökéletesebb formában jelenjen meg. Ezt szolgálja a komputer nagymértékű használata, amitől kissé szellősebb, szárazabb lett a zene, így közben nagyobb figyelem juthat a színpadon mindenkire. A két alkotón kívül a gitáros Csókás Zsoltra és a bőgős Kovács Zoltánra is. A változatos, eklektikusságában mégis egységes hangzású Kishűg további különlegessége, hogy virtuálisan született, Szalóki és Borlai egymástól fizikailag százötven (olykor több ezer) kilométer távolságban alkotva, a világháló közvetítésével formálta a dalokat, küldözgette egymásnak az ének- és zenesávokat, s így telt meg a produkció hosszú hónapok

alatt hússal, vérrel, lélekkel. Plasztikusan demonstrálva, hogy a funk és a botoló, a triphop és a moldvai keserves, a jungle és a kortárs költészet érzületben, hevületben egyáltalán nem áll olyan távol egymástól.

Jávorszky Béla Szilárd

Népszabadság, 2010. május 3.